

Het boek Daniël - Nummer honderddrieënvijftig

Onthulling van de drie engelachtige aanrakingen in Daniëls visioen: een profetische openbaring

Jeff Pippenger
2024-03-26

In hoofdstuk tien wordt Daniël driemaal aangeraakt, en die drie aanrakingen komen overeen met de drie malen waarop Daniël persoonlijk de „mareh”, het visioen, ervaart. De eerste en laatste verschijningen waren die van Gabriël, de boodschapper van de Openbaring van Jezus Christus. Gabriël is degene die de boodschap van Christus, die Hem door de Vader was gegeven, neemt en aan de profeet overbrengt, die haar aan de gemeenten moet zenden.

Maar ik zal u bekendmaken wat opgetekend staat in het geschrift der waarheid; en niemand staat mij hierin terzijde dan Michaël, uw vorst. Daniël 10:21.

Gabriël weet dat hij een geschapen wezen is, en daarom zei hij Johannes in het boek Openbaring met nadruk dat hij hem niet mocht aanbidden.

En ik viel aan zijn voeten neer om hem te aanbidden. En hij zei tot mij: Zie toe, doe dat niet; ik ben uw mededienstknecht, en van uw broeders die het getuigenis van Jezus hebben: aanbid God; want het getuigenis van Jezus is de geest der profetie. Openbaring 19:10.

De bestudeerder van de profetie dient derhalve te begrijpen dat de reden waarom Gabriël aangeeft dat er niemand boven hem staat in verband met wat „opgetekend is in het boek der waarheid”, een specifiek profetisch doel heeft. Wanneer hij vaststelt dat alleen Christus de Schriften beter begrijpt dan hijzelf, duidt hij Christus aan als „Michaël, uw vorst.” Maar Michaël is niet slechts een vorst, hij is de aartsengel.

Maar Michaël, de aartsengel, durfde, toen hij met de duivel twistte en een woordenstrijd voerde over het lichaam van Mozes, geen smadelijke beschuldiging tegen hem in te brengen, maar zei: De Heere bestraffe u. Judas 7.

Alle drie de aanrakingen zijn derhalve engelachtige aanrakingen, en de drie keren dat Daniël het „mareh”, het visioen, ervaart, is het engelachtig. De derde keer dat Daniël wordt aangeraakt, is het om hem te versterken, want eerder had hij bij de tweede aanraking zijn kracht verloren.

Toen kwam er opnieuw iemand die mij aanraakte, iemand met de gedaante van een mens, en hij versterkte mij, en zei: O zeer beminde man, vrees niet; vrede zij u, wees sterk, ja, wees sterk. En toen hij tot mij gesproken had, werd ik versterkt, en ik zei: Mijn heer spreke, want gij hebt mij versterkt. Toen zei hij: Weet gij waarom ik tot u gekomen ben? En nu zal ik terugkeren om te strijden met de vorst van Perzië; en wanneer ik zal zijn heengegaan, zie, dan zal de vorst van Griekenland komen. Daniël 10:18–20.

Gabriël herinnert Daniël eraan dat hij was „gekomen om” Daniël „te doen verstaan wat uw volk in de laatste dagen zal overkomen”, toen hij Daniël vroeg: „Weet gij waarom ik tot u gekomen ben?”

Overeenkomstig wat hij Daniël over de laatste dagen had onderwezen, verklaart Gabriël vervolgens dat hij dan „zal terugkeren om te strijden met de vorst van Perzië; en wanneer ik zal zijn uitgegaan, zie, de vorst van Griekenland zal komen.” Vervolgens begint hij met het profetische relaas van hoofdstuk elf, dat beschrijft wat de honderd vierenveertigduizend in de laatste dagen overkomt. Dat profetische relaas wordt geplaatst in de context van de strijd met „de vorst van Perzië” en „de vorst van Griekenland”.

De werkelijke geschiedenis tussen Cyrus de Grote en Alexander de Grote besloeg meer dan tweehonderd jaar. Maar in de grote aardbeving van Openbaring hoofdstuk elf zijn de laatste bewegingen snelle, en zodra het zesde koninkrijk door de namaakkoning van het noorden is overwonnen, stemmen het zevende koninkrijk, de tien koningen, vertegenwoordigd door Griekenland, er onmiddellijk mee in hun koninkrijk aan het beest te geven.

Op één niveau wordt het visioen van de “mareh” zevenmaal gebruikt in Daniël hoofdstuk tien. Wij hebben vier van die zeven gevallen beschouwd en vastgesteld dat de eerste verwijzing is dat Daniël aangeeft dat hij vóór het derde jaar van Kores het visioen begreep. In de daaropvolgende drie verwijzingen duiden de drie aanrakingen bij elk visioen op de ervaring van Daniël terwijl hij ontwaakt uit de rouw van de eenentwintig dagen. Zijn ontwaken tot opwekking is gestructureerd volgens het driestappenproces van het eeuwige evangelie, en de drie stappen worden voorgesteld door engelen, hoewel stap nummer twee Michael, de aartsengel, is, Hij die Mozes uit de dood heeft opgewekt en hem naar de hemel heeft overgebracht.

De drie andere keren dat het woord „visioen” in hoofdstuk tien voorkomt, is het niet de „mareh”, maar de „marah”. „Marah” is de vrouwelijke vorm van „mareh”. Het betekent een visioen, en in causatieve zin een „spiegel” of „kijkglas”. De sleutel tot de definitie ervan is dat zij „causatief” is. Het is het visioen van „de verschijning”, maar het verschilt in geslacht en duidt daardoor op een andere profetische boodschap. Zoals haar definitie als „spiegel” impliceert, zien degenen die het visioen aanschouwen een bepaalde vorm van weerspiegeling. Dit is het element van het woord dat „causatief” is. De definitie van een causatief woord in de context van „marah” is diepgaand.

De term “causatief” houdt verband met het begrip causaliteit of met de handeling waardoor iets gebeurt. In de taalkunde, meer bepaald in de werkwoordsmorfologie, is de causatieve vorm een grammaticale constructie die aangeeft dat het onderwerp van een werkwoord een andere persoon of zaak ertoe brengt de door het werkwoord beschreven handeling te verrichten. In het Engels wordt bijvoorbeeld het werkwoord “to read” causatief wanneer men zegt “to make someone read.” Hier brengt het onderwerp een andere persoon ertoe de handeling van het lezen te verrichten.

De causatieve vorm duidt aan dat het onderwerp verantwoordelijk is voor het teweegbrengen van de door het werkwoord beschreven handeling. “Causatief” verwijst naar de wijze waarop een handeling of gebeurtenis wordt veroorzaakt. De drie keren dat Daniël het Hebreeuwse woord “marah” gebruikt, bewerkt het visioen waarop men aanschouwt dat de beschouwer veranderd wordt naar het beeld dat hij aanschouwt.

En op de vierentwintigste dag van de eerste maand, toen ik aan de oever van de grote rivier was, namelijk de Hiddekel, hief ik mijn ogen op en zag, en zie, een zekere Man, bekleed met

linnen, wiens lendenen omgord waren met fijn goud van Ufaz; ook was Zijn lichaam als turkoois, en Zijn aangezicht als de verschijning (mareh) van de bliksem, en Zijn ogen als vurige fakkels, en Zijn armen en Zijn voeten van kleur als gepolijst koper, en de stem van Zijn woorden als de stem van een menigte. En ik, Daniël, zag alleen het visioen (marah); want de mannen die bij mij waren, zagen het visioen (marah) niet; maar een grote siddering overviel hen, zodat zij vluchtten om zich te verbergen. Daarom bleef ik alleen over en zag dit grote visioen (marah), en er bleef geen kracht in mij over; want mijn bevalligheid werd in mij veranderd in verval, en ik behield geen kracht. Toch hoorde ik de stem van Zijn woorden; en toen ik de stem van Zijn woorden hoorde, viel ik in een diepe slaap op mijn aangezicht, met mijn aangezicht naar de aarde. Daniël 10:4–9.

Aan het einde van de eenentwintig dagen van rouw, die in de laatste dagen overeenstemmen met de drieënhalve dag waarin de twee getuigen dood op de straat liggen, werd Daniël plotseling ertoe gebracht de verschijning van Christus te zien, en Zijn verschijning is „als de verschijning (mareh) van de bliksem”. Die gebeurtenis brengt aan het einde van de drieënhalve dagen van Openbaring hoofdstuk elf een scheiding teweeg, want „de mannen die bij” Daniël „waren, [zagen] het gezicht (marah) niet; maar een grote beving viel op hen, zodat zij wegvluchtten om zich te verbergen. Daarom” bleef Daniël „alleen over”, maar „de mannen die bij mij waren, [werden ertoe gebracht] het gezicht (marah) niet [te zien]; maar een grote beving viel op hen, zodat zij wegvluchtten om zich te verbergen”.

Het visioen dat Daniël zag terwijl hij alleen was, was het vrouwelijke, oorzakelijke visioen dat Daniël veranderde naar het beeld van het visioen. Die verandering werd tot stand gebracht doordat Daniëls menselijke kracht werd weggenomen en zijn lieflijkheid in verdorvenheid werd veranderd.

“Juist het vlees waarin de ziel woont als in een tabernakel en waardoor zij werkt, behoort de Heere toe. Wij hebben niet het recht enig deel van het levende mechanisme te verwaarlozen. Elk deel van het levende organisme is van de Heere. De kennis van ons eigen lichamelijk organisme behoort ons te leren dat elk lid God dient, als een werktuig der gerechtigheid.

“Niemand dan God kan de trots van het menselijk hart onderwerpen. Wij kunnen onszelf niet redden. Wij kunnen onszelf niet wederbaren. In de hemelse hoven zal geen lied worden gezongen: Aan mij, die mijzelf heb liefgehad, mijzelf heb gewassen, mijzelf heb verlost, zij heerlijkheid en eer, zegen en lof. Maar dit is de grondtoon van het lied dat velen hier in deze wereld zingen. Zij weten niet wat het betekent zachtmoedig en nederig van hart te zijn; en zij zijn ook niet van plan dit te weten te komen, als zij het kunnen vermijden. Het gehele evangelie is vervat in het leren van Christus, Zijn zachtmoedigheid en nederigheid.

„Wat is rechtvaardiging door het geloof? Het is het werk van God, waarin Hij de heerlijkheid van de mens in het stof neerlegt en voor de mens datgene doet waartoe hij zelf niet in staat is.” Testimonies to Ministers, 456.

De ervaring van rechtvaardiging door het geloof is het werk van God in het terneerwerpen van de heerlijkheid van de mens in het stof. Het visioen waarvoor de mannen die bij Daniël waren, op de vlucht werden gejaagd, was het „causatieve” vrouwelijke visioen van Christus’ verschijning, en onmiddellijk nadat Daniëls eigengerechtigheid in het stof was neergelegd, werden de drie

engelachtige aanrakingen toegepast die Daniël uiteindelijk in staat stelden de boodschap te dragen.

In 1888 daalde de machtige engel neer met de boodschap van rechtvaardiging door het geloof, zoals gebracht door de ouderlingen Jones en Waggoner. Diezelfde engel daalde opnieuw neer op 11 september 2001, met precies dezelfde boodschap van rechtvaardiging door het geloof. Dat markeerde het begin van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend. Aan het einde van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend wordt de boodschap van het begin herhaald, want Jezus beeldt altijd het einde van een zaak uit met het begin van een zaak.

Op 11 augustus 1840 daalde diezelfde engel neer en begon met de drie stappen die van 1840 tot 1844 werden volbracht. Die drie stappen begonnen met de bekrachtiging van de eerste engel op 11 augustus 1840, de komst van de tweede engel op 19 april 1844, en de komst van de derde engel op 22 oktober 1844. Die geschiedenis was een voorafschaduw van de nederdaling van de eerste van drie engelen op 11 september 2001, gevolgd door de tweede engel bij de teleurstelling van 18 juli 2020, en dit wordt voltooid met de komst van de derde engel bij de spoedig komende zondagswet.

Aan het einde van die geschiedenis, wanneer Michaël neerdaalt om Mozes en Elia op te wekken na de drieënhalve dagen van dood op de straten, zoals voorgesteld in Openbaring hoofdstuk elf, en zoals eveneens voorgesteld door Daniëls eenentwintig dagen van rouw, daalt Christus opnieuw neer. Eerst presenteert Hij het visioen van Zijn heerlijkheid, het visioen dat de heerlijkheid van de mens in het stof legt en een scheiding teweegbrengt. Zodra Daniël in het stof is, en nadat Daniël veranderd is door het aanschouwen van het „veroorzakende” vrouwelijke visioen, wordt hij voor de eerste maal door Gabriël aangeraakt en op zijn bevende voeten geplaatst.

Dan daalt Michaël, de aartsengel, neer om „Mozes op te wekken” en raakt Daniël voor de tweede maal aan, waardoor hij machteloos achterblijft omdat hij overweldigd is door de werkelijkheid dat hij daadwerkelijk tot zijn Heer sprak. Daarna komt Gabriël en raakt hem voor de derde maal aan en sterkt hem voor de taak om de banier te zijn in de spoedig komende zondagswet. De drie aanrakingen zijn symbolen van de drie engelen van Openbaring veertien, hoewel zij op één enkele dag plaatsvinden.

De ervaring van de eerste engel omvat de verschijning van Christus als bliksem, het „causatieve” visioen dat scheiding aanbrengt, en de eerste aanraking die Daniël opricht uit het stof van zijn menselijke heerlijkheid. De eerste engel bezit alle drie de stappen die in de eerste zijn inbegrepen, want hij vertegenwoordigt de eerste boodschap. Het is geen toeval dat de eerste aanraking wordt opgetekend in de verzen NEGEN tot ELF.

Toch hoorde ik de stem van zijn woorden; en toen ik de stem van zijn woorden hoorde, viel ik in een diepen slaap op mijn aangezicht, met mijn aangezicht ter aarde. En zie, een hand raakte mij aan, die mij deed steunen op mijn knieën en op de handpalmen mijner handen. En hij zeide tot mij: O Daniël, gij zeer beminde man, versta de woorden die ik tot u spreek, en sta rechtop; want tot u ben ik nu gezonden. En toen hij dit woord tot mij gesproken had, stond ik bevende. Daniël 10:9–11.

De ervaring van de tweede aanraking, die door Christus Zelf werd toegediend, verandert Daniël van iemand die niet kan spreken in iemand die met zijn Heer kan spreken. Bij de tweede aanraking heeft Daniël geen adem; hij wordt hier derhalve voorgesteld op het punt van Ezechiëls eerste boodschap in hoofdstuk zevenendertig.

En toen hij zulke woorden tot mij gesproken had, keerde ik mijn aangezicht naar de aarde en ik werd stom. En zie, één in de gedaante van de zonen der mensen raakte mijn lippen aan; toen opende ik mijn mond en sprak, en zei tot hem die vóór mij stond: O mijn heer, door het gezicht hebben de smarten mij overvallen, en ik heb geen kracht behouden. Want hoe zou de knecht van deze mijn heer met deze mijn heer kunnen spreken? Want wat mij aangaat, terstond bleef er in mij geen kracht over, en ook bleef er in mij geen adem over. Daniël 10:15–17.

In de tweede boodschap van Ezechiël moet een boodschap van de vier winden over de beenderen worden geblazen, opdat zij zouden leven en opstaan als een machtig leger. De bekrachtiging van dat leger wordt voorgesteld door de derde aanraking.

Toen kwam er opnieuw iemand die mij aanraakte, in de gestalte van een mens, en hij versterkte mij, en zei: O zeer beminde man, vrees niet; vrede zij u, wees sterk, ja, wees sterk. En toen hij tot mij gesproken had, werd ik gesterkt, en ik zei: Mijn heer spreke; want gij hebt mij gesterkt. Toen zei hij: Weet gij waarom ik tot u gekomen ben? En nu zal ik terugkeren om te strijden tegen de vorst van Perzië; en wanneer ik heengegaan ben, zie, dan zal de vorst van Griekenland komen. Maar ik zal u tonen wat opgetekend is in het schrift der waarheid; en er is niemand die mij in deze dingen terzijde staat dan Michaël, uw vorst. Ook ik stond in het eerste jaar van Darius, de Mediër, ja, ik, om hem te bevestigen en te versterken. En nu zal ik u de waarheid tonen. Zie, er zullen nog drie koningen opstaan in Perzië; en de vierde zal veel rijker zijn dan zij allen; en door zijn macht, door zijn rijkdom, zal hij allen opwekken tegen het koninkrijk van Griekenland. Daniël 10:18–11:2.

De boodschap die de twee getuigen tot leven wekt in Ezechiël hoofdstuk zevenendertig, is de boodschap van de islam van het derde wee, maar regel op regel is de boodschap die Gabriël aanduidt in de illustratie van Michaël die Mozes opwekt en hem als een banier ten hemel opneemt, de boodschap van de laatste president van de Verenigde Staten. Het is de boodschap van de zesde president (de Republikeinse hoorn) die in 2020 werd gedood, evenals de ware protestantse hoorn. In Daniëls verhaallijn leidde de opstanding vanuit de dagen van rouw over de ware protestantse hoorn tot de identificatie van de opstanding van de Republikeinse hoorn.

Zevenmaal wordt in Daniël hoofdstuk tien het woord „gezicht” of „verschijning” gebruikt. Deze zeven verwijzingen worden aangeduid met hetzelfde Hebreeuwse woord, met dien verstande dat het woord driemaal in de vrouwelijke vorm staat en de overige viermaal in de mannelijke vorm. Aangezien zeven het getal van volmaaktheid is, en de combinatie drie-vier die samen zeven vormt een voornaam kenmerk is van het boek Openbaring, waarin de laatste drie van de zeven gemeenten, en de laatste drie van de zeven zegels, en de laatste drie van de zeven bazuinen nadrukkelijk van de eerste vier worden onderscheiden.

De boeken Daniël en Openbaring zijn hetzelfde boek, en in die zin zijn Daniël en Johannes hetzelfde symbool van de laatste dagen. Het visioen van Christus in hoofdstuk tien is het visioen van Christus in Openbaring hoofdstuk één.

In hoofdstuk één van Openbaring hoort Johannes achter zich een stem en keert zich om om degene te zien die spreekt.

Ik was in de Geest op de dag des Heeren, en ik hoorde achter mij een luide stem, als van een bazuin, die zei: Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste; en: Wat gij ziet, schrijf dat in een boek en zend het aan de zeven gemeenten die in Azië zijn: aan Efeze, en aan Smyrna, en aan Pergamus, en aan Thyatira, en aan Sardes, en aan Filadelfia, en aan Laodicea. Openbaring 1:10, 11.

Of het nu gaat om de drie aanrakingen in Daniël hoofdstuk tien, of om hetzelfde visioen in hoofdstuk één van Openbaring, of om de twee boodschappen van Ezechiël in hoofdstuk zevenendertig, of om Jesaja die met een gloeiende kool van het altaar werd aangeraakt, de ervaring duidt op de toerusting met kracht van de laatste waarschuwingsboodschap, en die boodschap begint bij de opstanding van de twee getuigen in juli 2023. Daniël, Johannes, Ezechiël en Jesaja vertegenwoordigen allen een boodschapper die de “stem” van de “oude paden” achter zich hoort, die vraagt: “wie zal Ik zenden?” Wanneer die boodschapper antwoordt: “zie, hier ben ik, zend mij”, wordt hij gesterkt en verheft hij zijn stem, als een die roept in de woestijn. “Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tot de gemeenten zegt.”

Wij zullen deze studie in ons volgende artikel voortzetten.

“Bij de zojuist beschreven gelegenheid gaf de engel Gabriël aan Daniël al het onderricht dat hij toen in staat was te ontvangen. Enkele jaren later echter verlangde de profeet meer te vernemen omtrent onderwerpen die nog niet volledig waren verklaard, en opnieuw zette hij zich ertoe om licht en wijsheid van God te zoeken. ‘In die dagen was ik, Daniël, drie volle weken rouw bedrijvende. Begeerlijk brood at ik niet, vlees noch wijn kwam in mijn mond, ook zalfde ik mij in het geheel niet.... Toen sloeg ik mijn ogen op en zag, en zie, een zekere man, gekleed in linnen, zijn lenden omgord met fijn goud van Ufaz. Ook zijn lichaam was als turkoois, en zijn aangezicht als de aanblik van de bliksem, en zijn ogen als vurige fakkels, en zijn armen en zijn voeten als de glans van gepolijst koper, en het geluid van zijn woorden als het geluid van een menigte’ (Daniël 10:2–6).”

„Deze beschrijving is gelijk aan die welke Johannes ontving toen Christus hem werd geopenbaard op het eiland Patmos. Niemand minder dan de Zoon van God verscheen aan Daniël. Onze Heere komt met een andere hemelse boodschapper om Daniël te onderwijzen over wat in de laatste dagen zou plaatsvinden.

„De grote waarheden die door de Verlosser der wereld zijn geopenbaard, zijn bestemd voor hen die naar de waarheid zoeken als naar verborgen schatten. Daniël was een man op hoge leeftijd. Zijn leven was doorgebracht te midden van de bekoringen van een heidens hof, zijn geest belast met de aangelegenheden van een groot rijk. Toch wendt hij zich van dit alles af om zijn ziel voor God te verootmoedigen en kennis te zoeken van de voornemens van de

Allerhoogste. En als antwoord op zijn smekingen werd licht uit de hemelse hoven meegedeeld voor hen die in de laatste dagen zouden leven. Met welke ernst behoren wij dan God te zoeken, opdat Hij ons verstand moge openen om de waarheden te begrijpen die ons uit de hemel zijn gebracht.

“Ik, Daniël, alleen zag het gezicht; want de mannen die bij mij waren, zagen het gezicht niet; maar een grote beving overviel hen, zodat zij vluchtten om zich te verbergen... En er bleef in mij geen kracht over; want mijn luister werd in mij veranderd in verval, en ik behield geen kracht’ (verzen 7, 8). Allen die waarlijk geheiligd zijn, zullen een soortgelijke ervaring hebben. Hoe helderder hun inzicht is in de grootheid, heerlijkheid en volmaaktheid van Christus, des te levendiger zullen zij hun eigen zwakheid en onvolmaaktheid zien. Zij zullen geenszins geneigd zijn aanspraak te maken op een zondeloos karakter; wat hun in zichzelf juist en schoon is voorgekomen, zal, in tegenstelling tot de reinheid en heerlijkheid van Christus, slechts onwaardig en vergankelijk blijken. Het is wanneer mensen van God gescheiden zijn, wanneer zij slechts zeer onduidelijke voorstellingen van Christus hebben, dat zij zeggen: ‘Ik ben zondeloos; ik ben geheiligd.’”

„Gabriël verscheen nu aan de profeet en sprak hem aldus toe: ‘O Daniël, gij zeer geliefde man, versta de woorden die ik tot u spreek, en sta rechtop; want ik ben nu tot u gezonden. En toen hij dit woord tot mij gesproken had, stond ik bevende. Toen zeide hij tot mij: Vrees niet, Daniël; want vanaf de eerste dag dat gij uw hart erop gezet hadt om te verstaan en uzelf voor uw God te verootmoedigen, zijn uw woorden verhoord, en ik ben gekomen om uw woorden’ (verzen 11, 12).”

“Welke grote eer wordt Daniël betoond door de Majesteit des hemels! Hij troost Zijn bevende dienaar en verzekert hem dat zijn gebed in de hemel is gehoord. Als antwoord op die vurige bede werd de engel Gabriël gezonden om het hart van de Perzische koning te beïnvloeden. De vorst had zich gedurende de drie weken waarin Daniël vastte en bad, verzet tegen de indrukken van de Geest van God; maar de Vorst des hemels, de aartsengel Michaël, werd gezonden om het hart van de halsstarrige koning te wenden, opdat hij een besliste maatregel zou nemen als antwoord op het gebed van Daniël.

“En toen hij zulke woorden tot mij gesproken had, keerde ik mijn aangezicht ter aarde, en ik werd sprakeloos. En zie, iemand als de gelijkenis van de mensenkinderen raakte mijn lippen aan... En hij zei: O zeer beminde man, vrees niet; vrede zij u, wees sterk, ja, wees sterk. En toen hij tot mij gesproken had, werd ik versterkt, en ik zei: Mijn heer spreke; want gij hebt mij versterkt’ (verzen 15–19). Zo groot was de goddelijke heerlijkheid die aan Daniël werd geopenbaard, dat hij die aanblik niet kon verdragen. Toen omhulde de boodschapper des hemels de glans van zijn aanwezigheid en verscheen hij aan de profeet als ‘iemand als de gelijkenis van de mensenkinderen’ (vers 16). Door zijn goddelijke kracht sterkte hij deze man van oprechtheid en geloof, om de boodschap te horen die hem van God gezonden was.

„Daniël was een toegewijde dienstknecht van de Allerhoogste. Zijn lange leven was vervuld van edele daden van dienst aan zijn Meester. Zijn zuiverheid van karakter en onwankelbare trouw worden slechts geëvenaard door zijn nederigheid van hart en zijn ootmoed voor God. Wij herhalen: Het leven van Daniël is een geïnspireerde illustratie van ware heiliging.”

Sanctified Life, 49–52.